

♦ חולקים-disputants central point for summary and review- מהורה- < מוקהה של פיסקה קודמתה- insertion of an earlier segment- O מעשה-story- key: מקרה-■		statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלת- answer- תירוץ- proof- ראייה-■
		Talmud Navigator
ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	תגיה-הכל חיבור	מן דאמר
	מיירה	
	מאי שנא לענין ראייה ופטורי, ומאי שנא לענין שמה דמחיבי? - לענין ראייה גמר ראייה ראייה מהקהל, כתיב (דברים ל"א) הקhal את העם האנשי והנשי והטף וכתיב (דברים ל"א) בבא כל ישראל לואות.	! ♦
	והת מנלו?	! ♦
	כתב (דברים ל"א) למן ישמעו ולמן ילמדו,	! ♦
	למן ישמעו - פרט למבר ואינו שומע, ולמן ילמדו - פרט לשומע ואינו מדבר.	! ♦
	למיירה דכי לא משתעי לא גמר?	! ♦
	והא נהנו תרי אילמי דהו בשכבותיה דברי, בני בריתיה דבריו יהונן בן גודגןא, ואמרי לה בני אחתייה דברי יהונן, כל אלימת דהה עלי רבי ליוי עילוי וותבי קמייהו, ומניידי ברישיו מרחשין קריביה למן לימדו.	! ♦
	וזאי למןylimדו הוא, دائ סלקא דעתך למןylimדו וכיוון שלא משתעי לא גמר, וכיוון שלא שמע לא גמר - האי מלמן ישמעו נפקא אלא וזאי למןylimדו הוא.	! ♦
	חרש באנו פטור מן הראייה, שנאמר (דברים ל"א) באזיניהם.	רבי תנחים:
	והאי באזיניהם מבעי ליה: באזיניהם דכו להו ישראל	! ♦
	ההא מנגד כל ישראל נפקא.	! ♦
	אי מנגד כל ישראל הו אמינה: אף על גב שלא שמע, כתוב רחמנא באזיניהם - והוא דשםען	! ♦
	ההוא מלמן ישמעו נפקא.	! ♦
	חיגר ברגלו אחת - פטור מן הראייה, שנאמר רגלים.	רבי תנחים:
	והא רגליים מבעי ליה פרט לבעלוי קבן	! ♦
	ההוא מפעמים נפקא.	! ♦
	פעמים, אין פעימים אלא רגלים, וכן הוא אומר (ישעיה כ"ו) תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים ואומר (שיר השירים ז) מה יפו פעмир בנעלים בת נדי.	דתניה:
	מאי דכתיב מה יפו פעмир בנעלים בת נדי - מה נאין רגליהן של ישראל שעולין לרجل, בת נדי בתרו של ברברום בבני שנוקא נדי, שאמור (תהלים מ"ז) נדיyi עמים נאסקו עם אלהי אברהם. אלהי אברהם ולא אלהי יצחק ויעקב? אלא, אלהי אברהם שהיה תחילת לגרים.	דרש רבא:
	מאי דכתיב (בראשית ל"ז) והbor רק אין בו מים ממש מענאמור והbor רק איני יודע שאין בו מים? אלא: מים אין בו, אבל בחושים ועקרבים - יש בו.	אמר רב הילא, דרש רב נתן בר מנוומי משומר רביה תנחים:
	מעשה רב כי יהונן בן ברוקה ורבי אלעזר הסמא שהלכו להקביל פניו רבי יהושע בפקיעין,	תנו רבנן:
	מה היה בית המדרש היום?	אמר להם:[רבי יהושע]
	תלמידיך אנו, ומימיך אנו שותין.	אמר לו:
	אף על פי כן, מי אפשר לבית המדרש ללא חידוש, שבת של מי הייתה? -	אמר להם:
	שבת של רב כי אלעזר בן עזריה היהת. -	[אמר לו:]
	ובמה היהת הגודה היום?	[אמר להם:]
	ברפרשת הקהלה.	אמר לו:
	ומה דרש בה?	[אמר להם:]
	(דברים ל"א) הקhal את העם האנשי והנשי והטף אם אנשים באים ללמידה, נשים באות לשמעו, טף למה באן? כד ליתן שבר למפראיון.	[דרש רב"ע]
	מרגלית טוביה הייתה בידכם ובקשתם לאבדה ממנה	אמר להם:

תגיהה-הכל חיבור	מיארָא	מן דאמר	statement challenge-question! שאלַה ! תירֹץ- ראיה- proof■	מיארָה- קושְׁיָה- שאלה- answer! ראיה- proof■
♦ הולקרים-disputants central point for summary and review- מהרה- > מובאה של פיסקה קודמתה- insertion of an earlier segment-story- O מעשה-key: מיארָה- proof■	♦ נקודה מרובה לסתום ו מהרה- < מובאה של פיסקה קודמתה- story- O מעשה-key: מיארָה- proof■			
תגיהה-הכל חיבור	מיארָא	מן דאמר	statement challenge-question! שאלַה ! תירֹץ- ראיה- proof■	מיארָה- קושְׁיָה- שאלה- answer! ראיה- proof■
(דברים כ') את ה' האמרה היום וה' האמירך היום אמר להם הקوش ברוך הוא לא לישראל: אתם עשייתני חטיבה אותה בעולם, ואני עשה אתכם חטיבה אותה בעולם - אתם עשייתנו חטיבה אותה בעולם כתיב (דברים ו) שמע שאלות לה אליטו ל' אחד, ואני עשה אתכם חטיבה אותה בעולם שנאמר: (דברי הימים א' י'') ומ' עמך ישראלי גוי אחד בארכן.	ועוד דרש: [רב"ע]		וועוד דרש: [רב"ע]	וועוד דרש: [רב"ע]
תורה לדרבן? לומר לך: מה דרבנן וה מכיוון את הפה לתלמה הוציא חיים לעולם, אף דברי תורה מכונין את לומדיהם מדרכי מיתה לדרכי חיים.	קהלת (ב) דברי הכהנים כדרבנות וכמכהנות וגוטעים בעלי אספנתו גנו מה רעה אחד. למה נשלו דברי תורה לדרבן? לומר לך: מה דרבנן וה מכיוון את הפה לתלמה הוציא חיים לעולם, אף דברי תורה מכונין את לומדיהם מדרכי מיתה לדרכי חיים.		וזה הוא פתח ודרש: [רב"ע] [מהרש"א- יהושע]	וזה הוא פתח ודרש: [רב"ע] [מהרש"א- יהושע]
אי מה דרבנן זה מטלטן אף דברי תורה מטלטלין - תלמוד לומר מסמרות.				
אי מה מפרק זה חסר לא יתר אף דברי תורה חסריין ולא יהירין - תלמוד לומר גוטעים, מה נטעיה זו פרה ורבה - אף דברי תורה פרני ורבין.				
בעלי אספנות - אלו תלמידי הכהנים שישובין אספנות ועובדין בתורה, הללו מתמאין והללו מתהרים, הללו אספנין והללו מטיירין, הללו וולפני והללו מכישרין.				
שמעה אמר אבא: הירך אני למד תורה מעתה? תלמוד לנו: כולם נתנו מרעה אחד - אל אחד נתנו, פרנס אחד אמרו, מפני אדון כל המעשים ברוך הוא, כתיב (שמות כ') וידבר אלהים את כל הדברים האלה. אף אתה עשה אונזך כאפרכסת, וקנה לך לב מבין לשמע עאת דברי מטמאים ואת דברי מטהרים, את דברי אספנין ואת דברי מטיירין, את דברי פושלן ואת דברי משערין.				
בלשון הזה אמר להם: אין דור יתום שרבבי אלעזר בן עורייה שרוי בתוכו.			[ר' יהושע]	[ר' יהושע]
ולימרו לייה בהדייא?				
משום מעשה שהוא.			!	
משעה רבבי יוסי בן דרומסקית שהלך להקביל פניו רב אלעזר בלבד, אמר לו: מה החדש היה בבית המדרש הווים?			! ■ תתביב:	! ■ תתביב:
גמנו וגמור: עמוני ומואב מעשרין מעשר עני בשבעית.			אמר ליה: [ר' יוסי] בן דרומסקית!	אמר ליה: [ר' יוסי] בן דרומסקית!
יוסי פשט זיך וקבל עניין.			אמר לו: [ר' א]	אמר לו: [ר' א]
פשט זיך וקבל עניין.			!	!
(תהלים כ'ה) סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם.			בכח רבוי אלעזר ואמבר:	!
לך אמר להם: אל החחשו למנייכם, כך מקובלני מרבן יוחנן בן זכאי, ששמע מרבו, ורבו מרבו: הלכתא למשה מסיני, עמוני ומואב מעשרין מעשר עני בשבעית. מה טעם? הרבה הכריכים כבשו עולי מצרים ולא כבשו עולי בבל, מפני קדושה ראשונה קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא, והניהם כדי שיסמכו עליהם עניינים בשבעית.			אמר לו: [ר' א]	!
לאחר שנתיישבה דעתו, אמר: יהיו רצון שיחזרו עני יוסי למקומן. והזרו.			תנא:	!
איזהו שוטה? הוועצ'ה יהידי בלילה, והלן בבית הקברות, והמרקע את כסותו.			תנו רבנן:	■
עד שייהו כובל' בבת אחת.			איתמר, רב הונא:	♦ ■ איתמר, רב הונא:
אבילו באחת מהן.			רבי יוחנן	♦ ■ רבי יוחנן
היכי דמי? אי דעביד להו דרך שוטה - אפילו בהדא נמי אי דלא עביד להו דרך שוטה - אפילו כולהו נמי לא לעולם דקא עביד לוו דרך שוטה, והלן בבית הקברות - אימור כדישתרה עליו רוח טומאה הוא דקא עביד, והוועצ'ה יהידי בלילה - אימור גנדיריפס אחדייה, והמרקע את כסותו - אימור בעל מחשבות הוא. כיון דעתינו כלולו - הוה כמי שנגע שור חמוץ גמל, ונעשה מועד כל.			?	?

Talmud Navigator